

Els equipaments esportius

Se'm feia difícil pensar que en parlar de les proves de rem que se celebren aquest any, hagués de parlar també de les instal·lacions esportives que a hores d'ara s'estan construint a Banyoles: el Club Natació i el Poliesportiu de la Draga, principalment.

De fet, per a unes proves de rem fa falta ben poc. Un lloc o circuit adient, en aquest cas l'estany, i poca cosa més: unes boies, uns hangars per a les embarcacions, unes grades —desmontables—, unes tendes per emmagatzemar material, un pàrquing improvisat... i unes guinguetes on es vendran els entrepens i les begudes; tot plegat un decorat efímer.

El Club i el Poliesportiu tindran en aquesta representació un paper senzill. El primer s'utilitzarà per instal·lar-hi el centre de control, en principi emplaçat a l'hotel que Eissenman havia de construir, i el segon servirà per entrenar.

Per primera vegada Banyoles prendrà consciència de l'estany —tan amagat com l'hem tingut els banyolins!

Des de la mateixa Plaça es viurà l'espectacle: globus, dirigitables, artefactes

voladors... rius de gent i cotxes. En realitat aprofitarem les proves per canviar-li el vestit a la ciutat i, sobretot, a l'estany.

Pel que fa als equipaments esportius, disminuïrem sensiblement el dèficit actual d'instal·lacions, donat que fins ara no en teníem cap de poliesportiu. Hauréu rentat la cara al Club, tindrem el pavelló de la Draga i el recorregut històricament resseguit pels vianants i bicicletes tindrà la categoria de circuit.

Malgrat tot, continuarem sense un projecte global, polític i urbanístic, per a la zona esportiva de l'estany, aquest perímetre verd que conté, curiosament, totes les instal·lacions esportives actuals de la ciutat i que s'ha anat configurant al llarg dels anys d'una manera casual i "sense criteri". Un bon exemple il·lustratiu és l'àrea que comprèn l'Institut, el Camp de futbol i el Club de tennis; el fet de tenir aquestes instal·lacions juntes ha estat fortuït i no ha anat més enllà del simple contacte —i quin contacte! Des de cap d'elles tenim consciència d'estar en una àrea d'equipaments, ni molt menys de formar part

d'aquest perímetre esportiu de l'estany.

Aquesta situació es torna a fer evident quan es construeix el poliesportiu de la Draga, deslligat de la resta d'equipaments; de fet, va estar voltant fins el dia abans de posar-se la primera pedra. Sortosament aquesta àrea esportiva ens ha permès conservar un perímetre natural de l'estany. Segurament el Club no tenia per què ser una reconstrucció de l'anterior i per tant, qui sap si podria estar en un altre lloc, deixant lliure l'accés a la Draga.

De tota manera poc tenen a veure aquestes instal·lacions amb l'esdeveniment esportiu de les olimpíades. En acabar, com per Nadal, traurem bombetes i globus, i tot continuarà, si volem, com fins ara. El decorat olímpic es desmuntarà i la resta ens haurà servit per més endavant. Com en una festa.

Les instal·lacions no olímpiques

Quan s'hagin acabat les proves olímpiques, Banyoles haurà modernitzat un equipament ja existent, el Club Natació, i en disposarà d'un de nou, el poliesportiu.

És estrany que mai no s'hagués posat en dubte la ubicació del Club Natació Banyoles, i encara sorprèn més que quan s'ha hagut de tornar a construir s'hagi fet en el mateix lloc. Segurament un munt de circumstàncies han obligat a prendre aquesta decisió, però és obvi que aquest no és el millor emplaçament. S'ha col·locat just en el punt d'accés al parc de la Draga, trencant la continuïtat, físicament i visual, del passeig perimetral, amb una construcció opaca que no pretén resoldre aquesta 'porta' d'accés al Parc. L'edifici bloc de vivendes

Perspectiva del pavelló de la Draga, l'únic de Banyoles

que hi ha al seu costat afavoreix la difícil situació i tanca qualsevol possibilitat d'escletxa visual del Parc.

El fet que el Club Natació sigui una reconstrucció de l'anterior reafirma la voluntat de construir façana a l'estany. Tot i que a l'estany hi ha una escala natural i d'edificació, les pesqueres, ara s'està

construint fora d'escala. Des de la vora dels desmais podem veure Banyoles; en un primer pla, les pesqueres i darrera d'aquestes, enganxats, uns edificis pantalla. Al del Club se li podria haver demanat més transparència; als baixos... exposició d'embarcacions, potser una vitrina... Qui sap si enfonsant-

lo s'hagués reduït la seva presència... o deixant-lo suspès, o haver disgregat els volums, amb aire entre ells. Una construcció més lleugera, pensant més en l'estany i en el parc de la Draga que no en ell mateix com a edifici. En tot cas, i malgrat tot, és un esforç important per dignificar un equipament que estava en un estat precari.

Finalment, Banyoles tindrà un poliesportiu... I a la Draga.

És molt clar, si tenim en compte que els atletes seran a la Vila Olímpica, que aquest primer poliesportiu havia d'estar emplaçat en el parc de la Draga. Potser la resta d'equipaments esportius tindran una ubicació més discutible, però aquest no.

L'edifici penja d'un eix viari, la carretera de Banyoles a Olot; s'ha desentès del

Parc. Ha deixat que el Parc el precedís i li deixés prendre alçada respecte a l'estany. No ha establert diàleg amb l'equipament més proper, el Club Natació. L'edifici s'entén, altre cop, en ell mateix, però no en relació a cap altre equipament, ni tampoc en relació a aquell perímetre de l'estany. En aquest cas però, el contacte és més afortunat que en d'altres ocasions perquè hi ha un gran espai verd entremig.

Possiblement haurem augmentat en nombre i qualitat les intervencions puntuals al voltant de l'estany, però no haurem aconseguit parlar amb autoritat i globalment del perímetre verd i esportiu que envolta l'estany.

Josep M. Miàs,
arquitecte

Vista parcial del complex del Club Natació Banyoles.